

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Joannes Lanspergius Carthusianus In Prologo ad Revelationes S. Gertrudis
editas operâ Tilmanni Bredenbachij SS. Theologiæ Doctoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

JOANNES LANSPERGIUS CARTHUSIANUS

In Prologo ad Revelationes S. Gertrudis editas operâ Tilmanni
Bredenbachij SS. Theologiae Doctoris.

IN lucem producimus librum divinarum revelationum, quod certè genus eruditio-
nis non debueramus ignorasse haud admodum gratum, ijs praesertim, qui mundo huma-
nōe spiritu tument, quique literā magis docti sunt, quam spiritu. Adeò enim illis
quævis ejusmodi sunt frigida, atque insana videntur, ut non solum ad ea naufragia quadam
moveantur, verum etiam hujuscemodi libris, ubi possunt, detrahunt: & quæcunque non
intelligunt, carpunt: parum interea considerantes, quod totum ferè vetus Testamentum
revelationes esse fateri cogantur: DEUS non solum varios scriptores Ecclesiasticos ve-
rū etiam multiformem docendi modum, alia item & alia eruditio-
nes genera, phrasim
quoque ac diuinam multiplicem in Ecclesia constituit: idque in utroque sexu, quod ne-
minī deesset vel (ut ita dicam) juxta suum genium, unde erudiri, unde illuminari, unde
trahi, unde adificari posset. Quid igitur jam mirum, si hominibus mollioris cordis, ut
qui beneficijs, blanditijs, aut amore trahuntur, magis quam præceptorum austoritate, id
quod in sexu fœmineo DEO devote præcipuum est, DEUS loquatur per revelationes.
Non infi-
cior quidem pias aliquot virgines aut mulieres DEO devotas, ubi sibi ipsi reliqua
fuerant, nequaquam suspicione caruisse. Verumtamen, quæcunque fuerunt, suntque
hujusmodi, facile deprehenduntur, neque enim diu latere potest fictio præsertim sceminea,
siquidem ubique profundi-
ssima humilitatis non fuerit fundamentum, citò quidquid
super illo fuerit adificatum, non absque ignominia ruit. Non est autem personarum ac-
ceptor DEUS, nec sexum à sexu (quem utrumque fecit) discernit, nisi quod infirmiori
plerumque ubi humilitas & devotione id meretur, potiora dat dona, ut confundat fortia, sa-
pientisque in suo sensu confutet, quo dona sua sibi (hoc est DEO) ascribenda cognoscantur
soli: quandoquidem illiterati & simplices minus habent, quam ut ea, quæ scriptura
sacra ad unquem sint consentanea, licet difficultia plerumque scribant & ardua effingre pos-
sint. Per quoscunque igitur, vult, loquitur DEUS. Hæc aspernari propterea, quod per
mulierem DEO revelante insinuentur, nonne tumidi foret cordis insolentissimæque super-
bia? Præsertim cùm per seipsum in scripturis sanctis eadem (quod dixi) DEUS quoque
ipse nobis revelaverit: licet pro temporum hominumque conditione, hic aliquanto luci-
dius uberiūque corundem explanatio fiat. Sed quia in sexu fœmineo amantiora, fidelio-
ra, puriora, suavioraque corda viris fortasse etiam Apostolicis aliquando anteferenda in-
venit: ideo benigniorem, quod reor, se illis interdum exhibuit. Vnde fit ut viris aliqui
doctissimis, qui ambulant in mirabilibus super se, occupantes magis animum suum curio-
sis quæstionibus (pene dixeram superstitionis) quam necessarijs aut secretis, quæ scire non
oportet investigandis, aut mundanis literis edificandis, non tantæ se familiaritatibus gratia
manifestet DEUS, quanta ad corundem confutationem potius feminis illiteratisque vi-
ris DEO devotis illabitur. Quamvis eadem hujusmodi devote personæ (quod con-
gruum est) nihilominus interea pro humilitate virorum doctorum directioni semetipsas
lubicient. Ex quarum interrogationibus, ex quarum humilitate illuminata, non pa-
rūm (scio) proficiunt se penumero Patres aut Confessores carum bona voluntatis, in hoc
planè multa laude digniores timidis quibusdam sciolis aut literatis, qui si interrogantur
præfumentes de se, aut laudanda damnant, aut commendanda vituperanda, hoc solo
claris quod sexus infirmioris devotionem rident, nihil pendunt,
& quandoque carum spiritum impediunt.

¶ (X) ¶

INTER-